

L'entrevista

Ruperto Oliveró **Metge internista** Més de 25.000 revisions avalen el seu reconegut ull clínic. Una vegada a l'any, analitza en profunditat la salut del Rei.

«El Rei té la salut d'un home de 50 anys»

ÀNGELS
GALLARDO

—¿És un bon pacient, el Rei?

—Sí. No protesta per res. Ve molt motivat i col·laborador. Atén tots els consells que li donem, i això no sempre és fàcil per a qui té una vida pública tan intensa.

—¿Es cuida?

—Sí. Fa exercici. Pot menjar de tot i està molt sa. Té la salut d'un home de 50 anys, d'una persona molt més jove, i això que està a punt de fer-ne 70. Està molt actiu, físicament i mentalment. Manté una gran activitat intel·lectual, i té les idees molt clares.

—¿Com és la revisió del Rei?

—Hi participen uns 20 especialistes. L'última és de fa uns setmanes. Va venir un dilluns, va dormir aquí, per facilitar la preparació de les proves digestives, i vam començar a les 8.30 de l'endemà. Vam acabar al migdia. La seva revisió va durar el mateix que la de molts pacients.

—¿Com van entrar en contacte?

—Va ser el 2003, a través d'un gran amic seu, Josep Cusi. El Rei sempre ha tingut molta confiança en la sanitat que es fa a Barcelona. Nosaltres li oferim un circuit molt ràpid, segur i discret.

—Vostè fa més de 20 anys que fa revisions. ¿Salven vides?

—Moltes. Absolutament. Hi ha malalties que no donen símptomes encara que les pateixis, i això ho veiem

analitzant els factors de risc. Això passa amb les cardiopaties, en el cas dels fumadors, o amb el càncer de pròstata, que a l'inici no molesta.

—Les persones que es fan revisions solen tenir una economia solvent. ¿Aquest sector social viu més que la resta de la població?

—No n'hi ha estudis, però tinc la seguretat que qui es controla de forma preventiva viu més anys i amb més qualitat de vida. Per altra banda, no crec que les revisions siguin només cosa de rics, ni de bon tros. Les mútues les haurien d'oferir. A la pràctica, els resultarien barates.

—¿Què costa una revisió?

—Al nostre centre, uns 1.500 euros, està a l'abast de qualsevol. Al segle XXI, la medicina curativa, que és l'oficial, ha quedat obsoleta. Hem d'anar cap a la prevenció, s'ha de posar mitjans perquè no es desenvolupin les malalties. Si jo faig una colonoscòpia de control a una persona sana, li detecto un pòlip i l'extrec, la prova li costarà 300 euros. Si no la faig i d'aquí a tres mesos aquella persona pateix càncer de còlon, la cirurgia, l'ingrés i la teràpia que necessitarà multiplicaran aquells 300 euros.

—¿De què es compon el control?

—D'una analítica molt completa. Proves del cor i de les funcions respiratòries. Ecografia abdominal per observar fetge, melsa, pàncrees i ronyons. Ecografia de vesícula i pròstata, en els homes. Mamografia i papnicolau, en les dones. Fibrogastrosccòpia i colonoscòpia, que miren duòde i còlon. Si ens trobem un fumador, hi afegim un escàner pulmonar, i el mateix amb altres hàbits.

Pública i privada

Actiu, molt actiu i afable, Ruperto Oliveró (Barcelona, 1948) va rebre la proposta de practicar una revisió anual al Rei quan va deixar de fer-les el doctor Josep Maria Gil Vernet. Coneix bé tant la sanitat pública com la privada. Va estudiar a la Universitat de Barcelona, es va formar al Clínic i va exercir durant 20 anys a les ucis de Vall d'Hebron. Va fundar el Centre Mèdic Teknon. Ara impulsa el Centre Internacional de Medicina Avançada (CIM), un edifici molt tecnificat que aspira a no ser només de l'elit.

Tot indolor. Només es nota la punxada inicial.

—¿Estudien l'actitud mental amb què la persona és pren la vida?

—A vegades, no sempre, fem estudis psicològics. No és fàcil aconseguir personal qualificat. Si que els fem en les revisions sol·licitades per empreses que ens demanen aquest aspecte. Les grans companyies volen saber si el senyor que contractaran té manies o no, si és aprensiu i com afrontarà les coses.

—¿Què garanteix una revisió?

—Si totes les proves donen un resultat absolutament normal, si tot està bé, tinc una garantia gairebé total que aquella persona està sana. Pràcticament. Si sorgeixen dubtes en algun òrgan, en demano una revisió.

—¿Amb quina motivació vénen els seus pacients? ¿Per por?

—N'hi ha de diversos tipus. Els uns, perquè són disciplinats i igual que netegen el cotxe cuiden la seva salut. D'altres, perquè tenen algú pròxim que s'ha posat malalt. En general, al que tenen més por és a morir, al càncer, a les malalties del cor i a l'Alzheimer. Per aquest ordre.

—¿Què distingeix a qui agrada de cuidar-se de qui és hipocondríac?

—És difícil de diferenciar. Hi ha molts hipocondríacs, és cert, però la revisió els tranquil·litza. L'important és que confien en el metge. Jo, a aquests, els dic: «Estàs bé, i fins d'aquí dos anys, no et vull tornar a veure». La majoria em fan cas.

—¿A qui recomana una revisió?

—A estressats, hipertensos, obesos i fumadors que no fan exercici.

—¿I en quines situacions vitals?

—Quan a un senyor el nomenen alt executiu d'una empresa i li encarreguen un projecte de gran responsabilitat, és la mateixa companyia qui ens demana que li fem una revisió. Per això analitzem tants alts financers. En certa manera, és lògic que sigui així. Si a aquesta persona li passa alguna cosa pot després d'accedir al càrrec, la pèrdua econòmica i humana que arrossega és important. Però, hi insisteixo, ens adrecem a tothom. ■